

כחול לבן.
בראשות בני גנץ

ישראל מתעצמת

אסטרטגיית הביטחון
החדשה של ישראל

**בעשור השמיני של מדינת
ישראל אנחנו מוצאים את
עצמנו שוב מול איום השמדה.**

אלא שהפעם, עם ישראל איננו עם חסר ישע המפוזר בגולה הנתון לחסדיהם של זרים. מדינת ישראל היא מעצמה כלכלית, טכנולוגית וצבאית אשר לה עליונות ביטחונית אזורית וברית אסטרטגית וערכית עם המעצמה החזקה בעולם. כדי לממש את הכוח הרב האצור בה, לעמוד באתגר של העשורים הבאים, ולהתמודד עם הכוונה המוצהרת של איראן להשמיד אותה עד 2040, כדי להתגבר על מחדל השבעה באוקטובר שהביא עלינו חמאס ועם התפשטות רעיונות האחים המוסלמים ואימי איסלאם קיצוני דעא"שי - על ישראל לגבש תפיסה עדכנית וכוללת של אסטרטגיית הבטחון הלאומי.

עלינו להיערך למלחמות העתיד, תוך מיצוי ההזדמנויות המדיניות המתהוות, לשינוי אסטרטגי במזרח התיכון, בה בשעה שאנחנו מבצרים את הערכים הציוניים הבסיסיים שיהפכו את ישראל למדינת מופת יהודית, דמוקרטית, עוצמתית, מתקדמת ומשגשגת. מדינה שצעיריה ירצו לחיות בה, יהודים ירצו לעלות אליה ואומות עולם יישאו אליה עיניים. בית איתן ובטוח לעם היהודי ולכל אזרחי המדינה. עלינו להציג חזון של עוצמה ותקווה.

"ישראל מתעצמת" היא תוכנית-עשור אשר תאפשר למדינת ישראל להתעצם מול אויביה, ולא פחות חשוב - להתחזק מבפנים. היא מציגה מתווה ברור לבניין הכוח, לחיזוק החוסן הלאומי, להעמקת הלכידות הישראלית ולהזנקת הכלכלה. היא כוללת תתי-תוכניות להעצמה של צה"ל, המודיעין והתעשיות, וכיווני פעולה לשינוי אסטרטגי במזרח התיכון מאיראן ועד לפלסטינים.

התעצמות תהיה הבסיס לפעולה שתאפשר לממשלת ההסכמות שתקום אחרי הבחירות הבאות, להוביל את ישראל למציאות של ביטחון, שגשוג ותקווה, יהיו ליישום התוכנית מחירים - אבל ה-7 באוקטובר 2023 לא הותיר לנו ברירה. יחד, במאמץ לאומי משותף, נעמוד במשימה ההיסטורית המוטלת עלינו. זאת חובתנו לעצמנו, לילדינו, לעתידנו - ולשרשרת הדורות של העם היהודי.

מה קרה לנו?

ישראל היא ביתו של העם היהודי. היא מדינה ייחודית העומדת בפני אתגר קיומי ייחודי. היא ביססה את עצמה כשילוב בין הממלכתיות (של בן גוריון) לבין צבא חזק ועוצמתי הבונה את קיר הברזל (של ז'בוטינסקי). לצד אלו, ישראל תמיד חתרה לממש את האידיאל האין-סופי של הרצל שפירושו "לא רק השאיפה אל כבדת ארץ מובטחת.. אלא גם השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית".

עם הקמתה, מדינת ישראל עמדה בפני מלחמת קיום. להצלחה המרשימה שלה במלחמת העצמאות היו שלושה יסודות:

1. ניצול של הזדמנות מדינית חד פעמית אחרי השואה ועם סיום המנדט הבריטי, וקבלת החלטת החלוקה של האו"ם.
2. רוח לחימה יוצאת דופן של חברת מאבק מגויסת ונחושה.
3. תשתית ביטחונית אשר הוכנה במשך שנים וניהול המערכה באופן מתוחכם תוך התמקדות בריכוזי-מאמץ ובתחבולות.

בשלושים השנים שאחרי תש"ח ישראל נקלעה לארבע מלחמות שונות בתכלית - סיני, ששת הימים, ההתשה, ויום הכיפורים - אבל באף אחת מהן לא נשקף לה סיכון קיומי ממשי ולאורך זמן. בארבעים השנים שבאו לאחר תש"ח, ישראל חתמה על הסכמי שלום (עם מצרים וירדן), ראתה את ההתפרקות של אחדות משכנותיה (סוריה, עיראק, ולבנון) וחוותה עידן של שגשוג כאשר אין עליה איום אמיתי של צבאות-סדירים.

אבל בהדרגה, לאחר המהפכה שחוותה, הפכה איראן למעצמה אזורית אשר שמה לה ליעד להפוך להגמוניה במזרח התיכון. כחלק מתוכנית זו והאידיאולוגיה הקיצונית של המשטר, נכללת השמדת ישראל.

במקביל הוקמו סביב ישראל צבאות טרור בחסות והכוונה איראנית. גם בטורקיה התבסס שלטון קיצוני תומך האחים המוסלמים שמנסה להגביר את שליטתו באזור. במילים אחרות - אחרי שאויבינו הכירו בכך שלא יביסו אותנו הם החליטו להתיש אותנו, לייאש אותנו ולהקיף את ישראל בטבעת חנק הנערכת לקראת יום הדין. מגמה זו עלולה להתרחב עם התפרקות משטר אסד, ועליית משטר שנתמך על ידי טורקיה והאחים המוסלמים על גבולנו, וכן על רקע הכאוס המסתמן ברצועת עזה ביום שאחרי חמאס.

במלחמה שפרצה בשבעה באוקטובר 2023, נחצו שני רוביקונים:

ראשית, בוצעה פלישה מאסיבית לישראל. אויבינו הבינו שגם היום אפשר לכבוש חלקים ממדינת ישראל (ולו זמנית), לחלל את הריבונות שלה ולבצע פוגרום באזרחיה. התרחש תרחיש בלהות שלא ידענו כמותו מאז הקמת המדינה.

השני: ב-14 באפריל 2024 המלחמה בין ישראל לבין איראן הפכה למלחמה ישירה שטרם הוכרעה, גם אחרי תקיפת מתקני הגרעין. אמנם הוכחנו שידנו על העליונה - גם בהגנה וגם בהתקפה - אבל אסור לטעות: אנחנו נמצאים בעיצומה של מערכת ישראל-איראן הראשונה. אנחנו רק בשלב הראשון של מערכה ישירה זו.

אל החצייה של שני הרוביקונים מצטרפות שתי עובדות יסוד נוספות: העובדה שתודעה ג'יהדיסטית ו/או דתית קיצונית גורמת לחלק מאויבינו לנהוג באופן בלתי רציונלי והעובדה שהם מנסים לרכוש יכולות שלא היו להם בעבר [ובראשן יכולת גרעינית]. כתוצאה מכך ולראשונה מאז השואה ותש"ח - חוזר אל הזירה רעיון ההשמדה שנתפס כאפשרי.

אויבינו מבקשים להשמיד את מדינת ישראל ואת הרעיון הציוני כולו.

המשמעות הכוללת של ההתפתחויות הללו מחייבת אותנו לצלצל בכל הפעמונים ולהדליק את כל הנורות האדומות.

עלינו לבחון מחדש את תפיסות העבר ולגבש תפיסת ביטחון עדכנית הצופה את פני העתיד שאחרי מלחמת חרבות ברזל. עלינו ללמוד מהטעות של התבססות מוגזמת על העליונות המודיעינית שבנתה על המימד הטכנולוגי, ולהרחיב באופן משמעותי את שולי הביטחון שלנו. עלינו למצות הזדמנויות מדיניות באומץ, לביסוס החזון הישראלי באזור. אנו עומדים עדיין בפני איום גרעיני מצד איראן, בפני הפעלת אש מאסיבית, בפני איומי פלישה וטרור.

למציאות החדשה ולגישה חדשה לביטחון-לאומי השלכות מרחיקות לכת. אסור לחכות - חייבים ליזום, לפעול ולדאוג שאנחנו עושים הכל כדי לשמור על המפעל הציוני!

יסודות תפיסת הביטחון מבן גוריון ועד ה"סטארט-אפ ניישן"

תפיסת הביטחון אשר גובשה על ידי דוד בן גוריון במחצית המאה העשרים ועודכנה בראשית המאה העשרים ואחת, מתבססת על ארבעה נדבכים: התרעה, הרתעה, הכרעה והתגוננות. כל הנדבכים הללו נותרו רלבנטיים, אך כדי להתמודד עם האתגר הקיומי החדש נדרשות התאמות והשלמות.

הנחת היסוד של בטחון-ישראל צריכה להיות שחזרנו לימים של דוד מול גוליית, וכי קיימת א-סימטריה שלילית בינינו לבין אויבינו. אמנם ישראל היא "דוד משודרג" אבל סביבנו עשרות אומות ערביות ומולנו המעצמה האיזורית, איראן, אשר לה משאבים רבים, טכנולוגיה מתקדמת, ברית עם סין ורוסיה – ואידיאולוגיה רצחנית. ישראל היא "דוד גיאוגרפי ודמוגרפי". בהיותה מוצב דמוקרטי קדמי המוקף בסביבה עוינת, מוטלות עליה מגבלות שאין לשכנותיה. מנגד, די לנו בהפסד טוטלי אחד במלחמה אחת כדי להביא עלינו כליה מוחלטת.

מאז שגובשה תפיסת הביטחון ההיסטורית של בן גוריון ועד ימינו חלו שינויים מהותיים. כך למשל, העקרון של "העברת המלחמה לשטח האויב" רלבנטי מול האתגר של יישובי החזית, אבל נוסף לו רובד משמעותי. הוא צריך להיות מיושם באופן אחר כאשר חלק מאויבינו רחוקים מאוד וכאשר ביכולתם לשלוח טילים לשטחנו ולנהל מערכת סייבר חוצת גבולות. רוח הקרב של הצבא ואתוס ההתגייסות של החברה הם קריטיים – אבל כפי שראינו, כדי לתקוף במרחק של 2000 ק"מ מישראל נדרשים אמצעים משוכללים. יש צורך גם ברוח וגם בכח, גם בערכים וגם בחימושים.

על הבסיס של התובנות הללו יש להגדיר מחדש את ארבעת הנדבכים של תפיסת הביטחון, ולהוסיף נדבך חמישי:

01 הרתעה

אנחנו זקוקים לשלושה סוגים שונים של הרתעה:

א. הרתעה מדינתית מול מדינות רציונליות

אשר יש להן אחריות כלפי האוכלוסייה שלהן, תוך הפרדה בין "מדינות שלום" למדינות אויב. אל מול אומות אויב ריבוניות אלו יש להפגין עוצמה צבאית, לכידות חברתית ויכולת אסטרטגית בכדי שיבינו שאין להן דרך לנצח את ישראל וכי כל התגרות בה תוביל לאובדן שטח, להרס כלכלי ולפגיעה במערכות החיים. מול מדינות השלום, מצרים וירדן, עלינו לשמור על שיתוף פעולה, ובה בעת לבסס עליונות ביטחונית מובהקת.

ב. הרתעה מדינתית מול מדינות ג'יהאדיסטיות ובעלות משטר קנאי-דתי

אשר אינן חוששות מהרג אזרחים, רואות בקורבנות שאהידים ורואות בחורבן-ישראל יעד עליון כמו איראן, יש להפעיל את ההרתעה המדינתית הקלאסית. אך לכך יש להוסיף - איום ישיר על מנהיגים ומשטרים ששמים למטרה להשמיד את הרעיון הציוני. יש לפעול באופן רציף ויזום בזירה המדינית ואם נדרש גם צבאית, כדי לשלול ממדינות אלו יכולות קטלניות משמעותיות ולהציב בפניהן קווים אדומים ברורים.

ג. הרתעה מול אירגוני טרור וצבאות טרור תת-מדינתיים

אשר מעדיפים את החרבת ישראל על טובתן של החברות שמתוכן הם פועלים. אל מול חיזבאללה, חמאס וגופי טרור אחרים כמו קבוצות "דעאשיות", יש להפעיל מדיניות חיסולים יזומה ולהרוס את מערכת המימון שלהן. בנוסף, יש לגרום למדינות החסות שלהן להכיר באחריותן, ולתקוע טריז בין ארגוני הטרור הסמי-צבאיים לבין מדינת החסות שלהם. היעד הרצוי הוא השמדה של התשתית הארגונית והמבצעית של בסיסי הטרור. עלינו לעודד רעיונות מתונים, לכנות לגורמים המתונים ולערער את התמיכה בארגונים אלו ובאידיאולוגיה שלהם מבית.

כמו בעבר גם היום: ההרתעה היא נדבך יסוד בתפיסת הביטחון. היא זאת שמקימה ומקיימת את "קיר הברזל". בבסיסה מונחת הנכונות והיכולת לפעול באופן יזום ורציף כדי לגרום לכל סוג אויב את ההפסדים אשר יגרמו לו שלא לתקוף ולא לסכן את מדינת ישראל. בעוד שהכוונה של איראן ושל שלוחיה היא לייאש את הישראלים, על ישראל לייאש את אויביה. **עלינו להבהיר לכל שכנינו, הרחוקים והקרובים, שהחלופה של השמדת ישראל אינה קיימת** - ולא תהיה קיימת. רק אחרי שההכרה הזאת תופנם, ההרתעה תשיג את יעדיה ואף תאפשר את ההתקדמות לעבר הסדרים מדיניים. עלינו לזכור שהרתעה אינה תוצאה של פעולה חד פעמית אלא מאבק צבאי, כלכלי ומדיני מתמשך אשר בונה כוח ומפעיל כוח לאורך זמן.

02 הכרעה וניצחון

בעידן החדש מושג ההכרעה שונה משהיה בעבר. ברוב המקרים היום, לא ניתן להגיע לתוצאות מובהקות ופשוטות כמו השמדה של אוגדות אויב בקרב מוחץ אחד שמביא ל"ניצחון מוחלט". על כן המשמעות של הכרעה היא **מימוש מטרות המלחמה בזמן הקצר ביותר ובעלות הנמוכה ביותר, כדי לשפר באופן מהותי את המצב האסטרטגי של מדינת ישראל**. הגעה למצב הכרעה, היא באמצעות ניטרול האפקטיביות של האויב, גביית מחיר מתמשך, ומניעת התעצמותו.

כאשר היריב לא מוכן לשלם עוד את המחירים של המלחמה ורוצה לעצור אותה בתנאים הנוחים לך - ניצחת. בכך חיזקת את ההרתעה, העמקת את הייאוש של האויב והבהרת לו שהניסיון להשמיד את ישראל גורם לפגיעה קשה באינטרסים החיוניים שלו. ואולם אחרי שהאויב הוכרע וכבר בשלב של התקרבות למצב הכרעה, יש לעבור למימוש הניצחון במימד המדיני ולהבטיח את שימור המצב הרצוי ושיפורו בעתיד. הכרעה צבאית או ניצחון בשדה הקרב, הם רק ראשית התהליך המוביל לשינוי אסטרטגי. יש לבנות את המערכה באופן שבו נגיע להכרעה וניצחון, ולא להיגרר למערכות התשה שאינן משרתות את האינטרסים של ישראל.

03 התרעה ועליונות מודיעינית

גם במאה ה-21 אי אפשר להבטיח את בטחון ישראל ללא עליונות מודיעינית. כדי לאפשר חיים נורמליים וראויים של חברה חופשית, יש צורך בצבא מילואים אשר מגויס מול איום ממשי ומיידי אשר המודיעין מזהה אותו ומדווח עליו. תפקיד ההתרעה הוא לתת מידע מוקדם לקראת מלחמה ולאחר פעולות משמעותיות של האויב המסכנות את המדינה.

בשבעה באוקטובר 2023 היה כשול מודיעיני חמור אשר חזר על המחדל של מלחמת יום הכיפורים, בכך שלא פיענח כהלכה מודיעין קיים וטעה טעות יסודית בבואו להעריך את הכוונות של האויב. אי לכך עלינו לשנות שני היבטים בתפיסת ההתרעה:

א. ישראל חייבת לשמר עליונות מודיעינית על אויביה, בכל קשת המקורות האיסופיים:

בסיגינט (מודיעין אותות), ביומינט (מודיעין אנושי) וגם בתחומים חדשים - ממודיעין המבוסס על מרכיבים פיסקליים וכימיים ועד לתצפיות. את המאמץ יש למקד במודיעין התקפי הנחוץ למבצעים ואילו במישור ההתרעתי יש לתעדף אירועים גדולים אשר עלולים לסכן את מדינת ישראל על אירועים טקטיים נקודתיים. אף על פי שיהיו לכך מחירים - יש לארגן מחדש את הקצאת המשאבים על פי סדר עדיפויות זה.

ב. נדרשת העמקה של יכולת הפרשנות המודיעינית
וגיוונה באמצעות לימוד תרבותי של האויב ויצירה של תרבות ארגונית חדשה המעודדת דיונים של חוקרים מדיסציפלינות שונות וארגונים שונים. בנוסף, יש לקדם גיוון אנושי ביחידות המודיעיניות השונות ובכל ארגוני הביון. האצת הפרויקטים של מעבר אמ"ן לנגב ושל שילוב צעירים מרקעים שונים ביחידות המובחרות שלו, הם קריטיים ליצירת ההתרעה שמדינת ישראל זקוקה לה.

חשוב להדגיש: אין לנו ברירה אלא להסתמך גם בעתיד על הערכות מודיעיניות ועלינו לעודד את גופי המודיעין -

אל תפחדו להעריך!

עשו זאת ביראה, במקצועיות ותוך פתיחות ל"איפכא מסתברא", אבל עשו זאת.

04 הגנה

במאה ה-21 ישראל הוסיפה לתפיסת הביטחון שלה את הצורך בהתגוננות ביבשה, בים באוויר ובסייבר. ההגנה נדרשת גם בגלל הקושי להעביר את הלחימה לשטח האויב וגם בגלל היכולת של אויבינו לפגוע בנו ממרחק באמצעות טילים, רקטות, כטב"מים ואמצעי לחימה התקפיים אחרים. ואכן: מערכת ההגנה האווירית הרב-שכבתית של ישראל היא הטובה בעולם. היא הוכיחה את עצמה פעם אחר פעם במהלך מלחמת חרבות ברזל. גם המערכת של פיקוד העורף וההגנה האזרחית תפקדה היטב במלחמה כולל מול המתקפות האירניות. אבל השכלול של הטיילים הבליסטיים, טילי השיוט והכטב"מים של האויב מחייב אותנו לעשות הרבה יותר. הלייזר רב העוצמה, הגנה אווירית משודרגת, מיצוי התווך הימי להרחבת הגמישות והמענה ההגנתי וגם ההתקפי, מכשולים תת-קרקעיים בגבולות, תוכנית מיגון יישובי הגבול ("מגן הצפון") ושיתוף הפעולה עם ארה"ב ועם שכנות ידידותיות, אמורים להכשיר את ההגנה הישראלית לאתגרים של העשור הבא.

כמו כן, כלקח ממחדל השבעה באוקטובר 2023, ישראל צריכה להיערך בהגנה יותר מול יכולות ולא רק מול כוונות. עלינו לדאוג לשולי ביטחון רחבים, ולוודא שיש לנו גמישות לפעול גם בתרחישים חמורים יותר מאלו שגובשו בהערכת המודיעין.

05 יוזמה

הלקח העיקרי מהשבעה באוקטובר הוא שאסור לישראל להתמכר לשקט, להיות פאסיבית ולהתעלם מהתהוות של איומים אסטרטגיים. לישראל עדיין יש עניין להגדיל ככל האפשר את המרווחים שבין המלחמות כדי לאפשר צמיחה כלכלית וחיים אזרחיים ראויים. אבל בשל ממדיה הטריטוריאליים, ריבוי ההתיישבות סמוכת הגבול, ובשל היותה "דוד גיאוגרפי ודמוגרפי", על ישראל לזהות איומים ולפעול באופן יזום כדי לעקר ולעקור אותם, זאת בדגש על איומים משמעותיים שאין יכולת לקיים מולם מערך הגנה אפקטיבי לאורך זמן.

המעבר מתפיסה של ניהול-סכסוך לתפיסה של יוזמה ומניעה מחייבת אימוץ של שמונה כללי יסוד:

1 <<< הגדרה של העשור הקרוב כעשור של חזרה ל-1948. ביסוס מחדש של צה"ל כצבא העם בעל יכולות מקצועיות מהשורה הראשונה, בנייה מחדש של המערכת הממלכתית, והעצמה של המערכת הביטחונית.

2 <<< מעבר מתפיסה של דחיית מערכות, למערכות יזומות ששיאן מערכה כוללת ומתמשכת להסרת כל האיזמים המשמעותיים שמעמיד המשטר האיראני והחלשתו באופן דרמטי. לשם כך עלינו לגייס לגיטימציה פנימית וחיצונית.

3 <<< גישה יוזמת ולעומתית בחזית הבינלאומית והמשפטית - במקום הכלה והתגוננות.

4 <<< הגדלת שולי הביטחון של ישראל באמצעות יצירה של איזורי חיץ מעבר לגבול תוך עידוד גורמים מתונים וידידותיים, הגנה עוצמתית על הגבול וכיתוח של אזורי הספר ויישובי הגבול.

5 <<< שילוב של הרוב המוחלט של הישראלים ב"זכות לשרת" הן בגופי הביטחון והן באמצעות תרומה אחרת לחברה הישראלית.

6 <<< יוזמה מדינית מתוך עוצמה והיפוך הסדר - גם מהאזור לפלסטינים ולא רק מהפלסטינים לאזור. צריך להפסיק את מצב "הווטו הפלסטיני", להרחיב קודם כל את רתימת מדינות האזור שיש להן אינטרסים ביטחוניים וכלכליים משותפים עם ישראל, ולרתום אותן גם למאבק מול איראן, וגם לשינוי חיובי בזירה הפלסטינית.

7 <<< בניית מערכת קבלת החלטות ראויה ומקצועית, שבראשה קבינט מדיני-ביטחוני עם מספר מצומצם של משתתפים, שמקבל הכשרה ראויה, וכשיר לקבל החלטות הרות גורל ביחד עם ראש הממשלה ושר הביטחון. זאת על בסיס הצעת החוק שהנחתי בכנסת.

8 <<< מעבר מפוליטיקה של הכרעות לפוליטיקה של הסכמות שתאפשר לנו לחזור להיות חברה מגויסת כבתש"ח.

את יסודות תפיסת הביטחון המעודכנת, נדרש לממש בתוך חמישה מרכיבים שונים של המציאות שבתוכה אנחנו חיים.

01

המרכיב המדיני:

כדי להתמודד עם מעצמה אזורית הנתמכת על ידי מעצמות עולמיות, ישראל חייבת להדק את הברית האסטרטגית והערכית עם ארצות הברית, לכוון ברית אזורית אנטי-איראנית ולהשתלב במערך הכוחות העולמי החותר ליציבות. עלינו לנצל את החשש של המדינות הסוניות מהתעצמות הכוחות השיעים והאחים המוסלמים. כבר במהלך 2024-25 פרויקט ההגנה המשותף MEAD העניק לישראל עומק אסטרטגי, הגן על שמי המדינה והציל את חייהם של אלפים. בתום המלחמה יש לצעוד צעד משמעותי נוסף ולחתום על הסכמי נורמליזציה עם סעודיה, אינדונזיה ועם אומות ערביות ומוסלמיות נוספות בהתאם לתוכניתו של הנשיא טראמפ. יש לסיים את סכסוך הגבולות עם לבנון ולחתור לנורמליזציה מלאה עמה בכפוף לפירוק חיזבאללה מנשקו ומימוש אחריותה המדינית, ולקדם הסכם ביטחוני עם סוריה ששומר על האינטרסים של ישראל ובעלי בריתה כמו הדרוזים. במקביל צריך לחדש ולהעמיק את השותפות האסטרטגית עם אירופה, הודו וכוחות מתונים אחרים בקהילה הבינלאומית. מערך של בריתות ותיקות, חדשות ומחדשות ייתן מענה הולם לטבעת החנק האיראנית, יתן לגיטימציה לישראל באזור ובעולם, ויעניק לישראל חופש פעולה ימי ושגשוג כלכלי.

ישראל חייבת לשדרג את יכולותיה גם בתחום התודעה באמצעות מערך אזרחי גמיש ויעיל ולא להתבסס רק על מערכת הביטחון. המערכה על הלגיטימציה היא חיונית. בעולם של מידע מהיר, פייק ומניפולציה של הרשתות החברתיות עלינו להיות מסוגלים לנהל מאבק תודעתי התקפי ומתוחכם. על כן יש להשתמש במערכים השונים הקיימים של הצבא, השב"כ והמוסד תחת מטה הסברה לאומי משודרג שיעבוד בשיתוף פעולה עם משרד החוץ באופן שינצל את החוזקה של כל גוף. מערך זה יקיים תיאום ויעבוד מול מאות ארגונים ופלטפורמות שעוסקים בנושא. לצורך כך, יש לגייס את ההנהגה למאמץ משותף ויעיל.

גם בתחום המשפטי, יש להסדיר את אסטרטגיית העבודה במערכה המדינית-משפטית המנוהלת כנגד ישראל ולעבור מהגנה להתקפה. עלינו להעצים את הפקולטות למשפט בישראל בתחום הדין הבינלאומי ולהכשיר כוח משימה יעיל בתחום הזה. לוחמת-תודעה עוצמתית ולוחמה-משפטית משודרגת ישלימו את המאמץ המדיני אשר יעניק לישראל כיפת ברזל הסברתית מדינית חיונית.

02

המרכיב הכלכלי:

כדי להבטיח את ביטחון ישראל תידרשנה השקעות גדולות והוצאות גדולות אשר אותן אפשר יהיה לממן אך ורק באמצעות "כלכלה מאפשרת". דווקא בגלל שישראל תידרש להשקיע בביטחון יותר משאבים מאשר מדינות אחרות, עליה להבטיח שהמשק יהיה מודרני, פתוח, תחרותי והישגי. עליה לחתור להסכמים עם סעודיה, אינדונזיה ומדינות נוספות שישדרגו את כלכלתה, ולוודא שהשווקים הגדולים בעולם פתוחים בפניה. רק רמה גבוהה מאוד של חינוך, מדע, ומשאבי מחקר וכיתוח, יעניקו לישראל את היכולת הטכנולוגית והתעשיתית לשמור על היתרון האיכותי שלה מול אויביה ועל הנכסיות האסטרטגית שלה מול ידידיה הוותיקים והחדשים. לכן, לצד המיצוי של יתרונות השוק החופשי, המדינה צריכה לכוון את פעילותה לפי צורכי החברה והביטחון, ולא רק לפי שיקולים כלכליים ומשקיים.

03

המרכיב המשילותי:

כדי להבטיח חיים בסביבה לא אלימה בימי שלום וסביבה לא מאוימת בעת מלחמה יש להחזיר את המשילות ולאכוף חוק וסדר בכל רחבי הארץ. עלינו לגלות אפס סובלנות כלפי התרבות העבריינית, ארגוני הפשיעה וגם כלפי חתרנות ומרדנות לאומנית. לצורך זה יש לטפל באופן נמרץ בבעיית הנשק הלא חוקי שהולכת ומתעצמת נוכח מדיניות הממשלה הנוכחית, וכן בבנייה הלא חוקית ובתופעת הפרוטקשן.

יש לחזק את המשטרה ואת מג"ב ולהקים תחתיו משמר לאומי ראוי אשר ימנע תופעות של אנרכיה וכאוס אשר עלולות לסכן את ישראל בשעת מבחן.

04

המרכיב הממלכתי:

מדינת ישראל זקוקה לצבא גדול ביחס להיקף האוכלוסייה והיא זקוקה לצבא עם מיומן ומקצועי. כדי שהעומס הביטחוני לא יביא לקריסה כלכלית, כדי שלרשות צה"ל יעמוד כוח אדם איכותי וערכי, וכדי לחזק את תחושת האחוה ואת הרוח הישראלית – כולם צריכים לשאת בזכות לשרת. מתווה שירות חדש ברוח "מתווה שירות ישראלי" של "כחול לבן" הוא תנאי הכרחי ליישום של תפיסת הביטחון ולהתמודדות עם האתגרים בפניהם נעמוד בשנים הקרובות (להרחבה: [מתווה שירות ישראלי](#)).

05

המרכיב החינוכי-אנושי:

יצחק רבין ז"ל קבע: "ביטחון איננו רק הטנק, המטוס וספינת הטילים. ביטחון הוא גם, ואולי אף קודם כל האדם - האדם, האזרח הישראלי. ביטחון הוא גם החינוך של האדם, הבית שלו, הרחוב והשכונה שלו, החברה שבתוכה צמח. ביטחון הוא גם התקווה של האדם".

יסוד היסודות של היכולת להתמודד עם האיום הנשקף לישראל הוא מערכת חינוך חזקה, ממלכתית ומקצועית אשר מצמיחה חברה מלוכדת ועמידה, מעצימה את רוח העם ומגייסת אותו. כפי שאסור לתת לאף אוכלוסייה פטור משירות העם והמדינה אסור לתת לאף קבוצה פטור מלימודי ליב"ה ותוכנית לימודים ממלכתית. עלינו להקפיד שתהיה לנו מערכת שתבטיח הכרות עם ההיסטוריה היהודית והערכים הישראליים, ידע אקדמי, מיומנויות למידה גבוהות ורלבנטיות, ושמירה על ישראל כחברה מתקדמת. החינוך הוא שיוצר היכרות וקירבה בין שבטים שונים, מגבש את הסולידריות ומעמיק את היכולת לחיות יחד תחת סכנה גדולה.

האתגר הישראלי

מה הם האיומים ומה הם האתגרים אשר מולם ישראל צריכה להיערך מחדש לאור הלקחים מהשבעה באוקטובר 2023, ובהינתן המציאות האסטרטגית החדשה המתהווה סביבנו?

1 <<< **מלחמה מתמשכת מול איראן** בטווח השנים הקרובות כדי לוודא שמתקני הגרעין לא נבנים מחדש.

2 <<< **כאוס באיו"ש** בהיעדר שלטון יציב אחרי עידן מחמוד עבאס (אבו מאזן) ואחרי החיסול של רוב הנהגת חמאס.

3 <<< **הצורך בתהליך פירוז מתמשך של מרחב רצועת עזה**, מניעת חזרתו של חמאס לשלטון אפקטיבי, ושלילת האיום על תושבי הדרום.

4 <<< **הצורך בחיזוק ההגנה על כלל מרכיביה**, בכל גבולות המדינה ומרחבי התפר.

5 <<< **שינוי המציאות בעקבות ההסדר הנוכחי בלבנון**, והפעלה של כוחות אוויר, ים ויבשה בתוך איזור החיץ ומעבר לו כדי למנוע את חידוש האיום של חיזבאללה ואת התעצמותו.

6 <<< **התכנית האסטרטגית בסוריה** – והתהוות שלטונית חדשה בצל כאוס, תוך כניסת טורקיה להשפעה אזורית.

7 <<< **פיתוח של יכולות סייבר** הגנתיות והתקפיות אל מול לוחמת סייבר של מדינת אויב ומליציות עוינות.

8 <<< **התמודדות עם השדרוג של טילים**, טילי שיוט וכטב"מים של מדינות אויב וצבאות טרור.

9 <<< **חיזוק שיתוף הפעולה עם מצרים וירדן**, העמקת האינטרסים המשותפים עימן, ומוכנות מבצעית לתרחישים השונים.

10 <<< **הזדמנות חסרת תקדים ליצירה של ברית-מתונים במזרח התיכון** כולל נורמליזציה עם לבנון והסכם ביטחון עם סוריה.

11 <<< **התגייסות של החברה הישראלית** אשר ברובה מבינה את האתגר ומוכנה להירתם ברוח 1948.

הסרת האיום הקיומי האיראני עד 2028:

התוקף של השלב המרכזי של ההסכם בין המעצמות לבין איראן (JCPOA) עבר ומדינות אירופה הפעילו כנגד איראן את הסנקציות במסגרת תהליך ה"סנאפ בק". מתקני הגרעין האירני והפרויקט כולו נפגעו קשות במתקפה הישראלית והאמריקאית אך הם ברי תיקון. כל אלו לא הביאו אותנו למנוחה ולנחלה. עלינו להציב כעת אסטרטגי חיוני את הסרת האיום הקיומי האיראני - הן בהיבט של טבעת החנק והן בהיבט הגרעיני. על ישראל לנצל את המצב החדש שנוצר בשל ההתגייסות בחברה הישראלית, בשל ההבנה הבינלאומית והאזורית את חומרת האיום, בשל העובדה שארצות הברית שוב מקרינה עוצמה במזרח התיכון, ובשל ההזדמנויות המבצעיות שעל הפרק.

עלינו להכין תוכנית אסטרטגית לארבע שנים אשר תשבור את טבעת החנק האזורית, תוביל לפירוק את כוח קודס, תביא את איראן להכיר בכך שעליה לזנוח את פרויקט הגרעין - ואין לה ברירה. יתרה מכך, עלינו להניח על השולחן את יצירת התנאים להחלפת משטר האייתולות על ידי העם האירני. המהלך הרב-ממדי החיוני דורש התגייסות רחבה, התעצמות וגיבוי אמריקני. אל לנו לחזור למצב כפי שהיה בשנים 2019-2021, שבהן לא היה תקציב ביטחון מסודר, לא אושרה תוכנית רב שנתית, ותוכניות הרכש וההיערכות למלחמה באיראן כולן הושאו. מדינת ישראל חייבת להקדים את אויביה ולהתחזק.

התוכנית האסטרטגית למלחמה באיראן תמומש בחמש חזיתות:

1. בחזית הגרעין - הצבת קו אדום ברור של ארה"ב והמעצמות המחייב את איראן שלא לשקם את תוכנית הגרעין ותובע ממנה הסכם-גרעין שיהיה שונה לחלוטין מקודמו: ארוך יותר, רחב יותר וחזק יותר. הסכם מפוקח באופן עמוק הרבה יותר. אם טהרן לא תיענה או תמשוך זמן, לא יהיה מנוס מתקיפות חוזרות של פרויקט הגרעין וכתישה עד להכרה שפרויקט זה לא ישוקם כמו גם אמצעי ההנשקה ומערך הטילים הבליסטיים. לא מדובר בגל תקיפות חד פעמי, אלא במערכה שתתפתח ועשויה אף להביא לניסיון איראני לפרוץ לגרעין על בסיס היכולות הקיימות.

2. בחזית ההתקפית - המשך והעצמה של הפעולות היזומות לפגיעה בכל צבאות הטרור שאותם איראן בנתה, לרבות בעיראק ובתימן, תוך התמקדות בהשמדה של תשתית כוח קודם ומניעת התבססות חוזרת בסוריה.

3. בחזית ההגנתית - Middle East Aerial Defense ל-Middle East Air Defense. חיזוק המסגרת הביטחונית המשותפת של MEAD והפיכתה לברית הגנה אזורית רחבה בים, באוויר וביבשה. כך ישראל תוכל להשתמש בבסיסים בכל רחבי המזרח התיכון לפעולות שיבטיחו את ביטחון האזור, ובמקביל תספק הגנה לשכנותיה יחד עם ארצות הברית.

4. בחזית הכלכלית - ניצול החולשה של הכלכלה האיראנית באמצעות העצמה של סנקציות וכגיעה במאגרי הנפט ובמשאבי האנרגיה שלה באמצעים כלכליים וצבאיים.

5. בחזית הלגיטימציה - על ישראל לרתום את ארצות הברית ובנות בריתה לפעול כדי לחזק גורמי אופוזיציה באיראן ולחתור תחת השלטון הן באמצעים טכנולוגיים (פתיחת האינטרנט, הפלת אתרים של משמרות המהפכה וכדומה), והן באמצעים כלכליים כמו מימון גורמים חתרניים ותנועת מרי, ומתן מקלט לגולים איראנים הקוראים תיגר על המשטר.

החלשתה של איראן על ידי הרחקתה מחלום ההשמדה של ישראל, מניעת הפיכתה להגמון אזורי ובסופו של דבר ערעור השלטון הקנאי בטהרן, יסירו מעל ישראל איום קיומי ויבססו את הציר המתון במזרח התיכון. בכך תיסלל הדרך לעידן חדש שבו נוכל להתמקד בשמירה על העליונות הביטחונית, קידום השלום והזנקה של הכלכלה הישראלית אשר בפניה ייפתחו שווקים חדשים.

החלשה מהותית של איראן תעניק עתיד מבטיח לישראל, לשכנותיה ולעולם כולו.

האתגר הסורי-טורקי

נוכח נפילת משטר אסד, ואפשרות להיווצרות משטר המובל על ידי שלוחות של האחים המוסלמים בגיבוי טורקי, ישראל תצטרך לעצב את מדיניותה בגבול הצפוני באופן אחר מבעבר. לצד בניית המענים ההגנתיים וההתקפיים של צה"ל, ישראל צריכה ליזום במספר מישורים:

א. לעודד את המדינות הסוניות המתונות, להיות מעורבות בנעשה בסוריה, ולבנות משטר שיהיה חלק מהציר המתון או לכל הפחות, יהיה תלוי בו לקיומו. השאיפה צריכה להיות עיצוב מציאות חיובית, שנשענת על הצורך הכלכלי של סוריה.

ב. לפעול מדינית מול מדינות נאט"ו בכדי להשפיע על טורקיה לעצב משטר סורי שניתן לחיות עימו ביחסי שכנות, ושאינו מאפשר לקיני טרור וקבוצות קיצוניות הדוגלות בהשמדת ישראל לצמוח בתוכו.

ג. לחתור להסכם ביטחוני שיבטיח את כושר ההגנה שלנו בשטח, ידאג לפירוז מרחב הגבול, ישמור על האינטרסים של החברה הדרוזית ויגביל את התחמשותה של סוריה.

ד. על ישראל לייצר קשר ישיר עם קבוצות שונות בסוריה בעלות זיקה חיובית לישראל, ובראשן הדרוזים ולשמור על האינטרסים שלהן ועל שלומן. יש לייצר קשר ישיר גם עם המנהיגות הכורדית ולרתום קבוצות אלו להיות חלק מהמארג האזורי החיובי.

ה. ישראל תצטרך לבחון את יחסיה עם טורקיה ולהשתמש בכל האמצעים שברשותה - כלכליים ומדיניים, כדי לרקום הסדרים המבוססים על אינטרסים משותפים ולהקטין את השפעתה השלילית באזור. השינויים במרחב יחייבו את ישראל להסיט קשב מודיעיני לנעשה בסוריה, בטורקיה ובמדינות נוספות, לבנות מנגנוני הידברות עם המשטר הסורי, ולנקוט בגישה פרואקטיבית מדינית וצבאית, כדי לעצב מציאות חיובית, ולמנוע יצירת משטר עוין, וסכנות ביטחוניות חדשות על גבולנו.

תוכנית ההתעצמות של ישראל

כדי לבצר את ביטחון-ישראל ולהכין את מדינת-ישראל להתמודדות עם האיומים והאתגרים של העשור הקרוב יש לממש תוכנית התעצמות אשר נגזרת מתפיסת הביטחון הלאומי הכוללת והמעודכנת. התעצמות שתביא לבניין הכוח, להגדלת יכולות ולמימושה של עוצמה פנימית וחיצונית בכמה מישורים:

01

מימוש של מאמץ התחמשות אשר ישלש את המלאים ההתקפיים, יכפיל את המלאים ההגנתיים ויהפוך את הלייזר למבצעי בהקדם.

02

הגדלה של הכוח הלוחם ותומך הלחימה.

03

חיזוק העליונות הביטחונית ויכולות הסייבר.

04

העמקה של הברית האסטרטגית עם ארה"ב ומדינות האזור.

05

תוכנית "10 בחמישית" - שתגדיר תוכנית עשור שבו: תינקט פעולה מול כל איום משמעותי 10 ק"מ מגבולנו, יגדל מספר התושבים באזורי הגבול ב-10% בתוך עשור, ויוענקו הטבות של עד 10% מס לפרט ולחברות.

להלן עיקרי הקומה הביטחונית-אופרטיבית הנגזרת מהתוכנית:

התחמשות:

- העברת תוכנית "צמיחה בטוחה"** שהגשתי כשר ביטחון ב-2020. תוכנית זו עם העדכונים הנדרשים, תחזק את התעשיות הביטחונית הישראליות, תכפיל את כושר הייצור העצמי של ישראל, ותגביר את שיתוף הפעולה הביטחוני עם ארה"ב, אירופה ומדינות ברית המתונים.
- הצטיידות אווירית** - הזמנת 2 מתדלקים נוספים (בנוסף ל-4 שהוזמנו במהלך כהונתי כשר ביטחון), הוספת טייסת F15 לתקיפות עם פצצות במשקלים גדולים, הוספת טייסת מסק"ר שתוגדר כטייסת ייעודית להגנת הגבולות והוספת שתי טייסות כטב"מים בעלות יכולות מגוונות. יש לבחון גם הצטיידות במפציצים מתקדמים בהתאם ליכולות.
- הצטיידות חי"ר** - בדגש על רכישה של אית"נים, נמ"רים שהפכו לכלי יעיל בלחימה מול צבאות הטרור בשל הגמישות שלהם, הזריזות והמיגון.
- הצטיידות ימית** - הוספת יכולות לאבטחת נתיבי השיט בתיאום עם סנטקום ומדינות האיזור על ידי חיזוק ההגנה ושליחת ספינות הסער למרחב הקדמי.
- פיתוח הלייזר** רב העוצמה כדי שהמערכות **הקרקעיות** יהיו מבצעיות לחלוטין בתוך שנתיים **והאוויריות** בתוך ארבע שנים, לפי התוכנית שאושרה ותוקצבה במהלך כהונתי כשר הביטחון.

6. **הקמת מאגר בינלאומי של חומרי גלם, רכיבים קריטיים ונשק טקטי (פגזי טנקים; כדורים; אמצעי מיגון) בשיתוף פעולה עם מדינות מזרח הים התיכון (יוון, קפריסין ואיטליה).**
7. **חתימה של חוזי רכש חדשים ורחבים המתבססים על אספקה "על-פי-דרישה" (On demand) בדגש על מיירטים, חימושים תוקפים וכפזי טנקים.**
8. **וידוא קיומם של מלאים אזרחיים חיוניים כגון דלק ומשאבי רפואה, למקרה של יציאה למערכה יזומה, לצד ביסוס וארגון יכולות הפעולה של משרדי הממשלה בזמן חירום.**

התגוננות

1. **ימומש במלואו פרויקט מיגון הצפון ליישובים סמוכי הגבול שהתחלתי בתקצובו כשר ביטחון, ויוקם מכשול בגבול המזרחי בתוך חמש שנים.**
2. **יוקם משמר קהילתי בכל יישוב סמוך גבול.**
3. **יורחב יחוזק חיל הגנת הגבולות שיכחית משמעותית את משימות השיטור של לוחמי החוד והחיי"ר ויפנה את מל"ב למשימות שיטור (ראו הרחבה בסעיף הפעלת הכוח).**
4. **תיסגרנה הפרצות בקו התפר ולאורכו יוצבו כוחות של חיל הגנת הגבולות באופן שישפר את ההגנה ויפנה כוחות סדירים למבצעים ואימונים.**
5. **יועצמו מרכיבי הביטחון ביישובים באיו"ש, בצפון ובדרום תוך חיזוק כיתות הכוננות ועידוד התושבים להתחמשות בנשק אישי.**
6. **תמומש תוכנית ההגנה לעומק באמצעות מוצבים שולטים על גב ההר, הדומים לאלה שברמת הגולן, טרום ההפיכה בסוריה.**
7. **שטח הגולן הסורי יותר מפורז. גם לאחר התייצבות המשטר החדש בסוריה, ישראל תאכוף את פירוז השטח ותתקוף מול כל הפרה.**

אזורי חיץ, ביצור הגבולות וחיזוק הספר

1. **בכל גבולותיה של ישראל (לרבות ברצועת עזה) חייבים להיות אזורי חיץ מעבר לגבול אשר יבטיחו כי צבאות טרור וכוחות עוינים אחרים לא יוכלו שוב לבצע מתקפת פתע אל תוך שטחה הריבוני של המדינה. הפרימטר הוא הכרחי.**
2. **תמומש תוכנית "עשר בחמישית": בעשור הקרוב תינקט פעולה יזומה מול כל איום משמעותי 10 ק"מ מגבולנו בה בשעה שהאוכלוסיה ביישובי הספר שבקירבת הגבול תוגדל לפחות ב-10% ומס ההכנסה שאותו הם ישלמו לא יעלה על 10%.**
3. **תיושם תפיסת עומק גבול נקי - 10 ק"מ מקו גבול היפכו לשטח מיועד לפעילות מבצעית שתמנע הצבת איום משמעותי על גבולנו. תונהג מדיניות של "כיסוח-דשא" (עקירה של תשתית טרור מתהוות) לא רק באיו"ש אלא גם בלבנון, בעזה ובכל גבול אחר שבו תתהווה סכנה לביטחון המדינה.**

1. כאמור, ישראל תפעל באופן יזום מול כל איום משמעותי בטווח 10 ק"מ מגבולה בהתאם לחזון "עשר בחמישית". פעולה רציפה נגד הטרור - "כיסוח הדשא" - תהיה שגרה באיו"ש, בלבנון, בעזה ובמידת הצורך גם בסוריה.
2. תוחזר, תמוסד ותועצם יכולת האיסוף הגלוי של אמ"ן ותוגדל פעילות יחידה 504 ויחידות נוספות העוסקות ביומינט.
3. יוקם אגף ייעודי באמ"ן או במוסד, שתפקידו לחזק שיתופי הפעולה ויחסים הביטחוניים עם מדינות השלום (ירדן ומצרים) ועם טורקיה, ורתימת ארגוני הביטחון שלהן לטובת משטר הביטחון האזורי. בהמשך, יתכן והאגף יעבוד גם מול המשטר הסורי והלבנוני.
4. אוגדות צה"ל יכללו יותר חטיבות באופן שיאפשר גמישות בדגש על האוגדות המתמרנות. כלומר - אוגדה אחת וחמש או שש חטיבות תחתיה.
5. תשונה חלוקת המשימות בין מג"ב, חיל הגנת הגבולות ופיקוד העורף כך שמג"ב יתמקד במשימות שיטור ובפנים ישראל ויאחד תחתיו גם את המשמר הלאומי. במקביל, פיקוד העורף יתמקד בעבודה מול הרשויות כולל בנושא הפעלת ההגנה היישובית וחיל הגנת הגבולות יפקד על משימת ההגנה בקו התפר ולאורך כלל גבולות ישראל. לצידם, רשות החירות הלאומית (רח"ל) תאגם את המוכנות של משרדי הממשלה לתרחישי החירום. בכלל המערכים ישולבו פלוגות הומוגניות של חרדים.
6. יוצמדו טייסות מסקר וכטב"מ לכל פיקוד באופן שיחזק את התיאום בין חיל אוויר ליבשה.
7. כוחות היבשה יצוידו בכלים קלים ומהירים יותר אשר אפקטיביים בלחימה מול צבאות הטרור שיאפשרו גמישות ומעבר בין זירות הפעולה.

התגייסות וכוח אדם

1. חיילים מכרופיל 64 ומעלה יקבלו הכשרה קרבית בסיסית ויבצעו גם משימות אבטחה בעת חירום.
2. תוקם אוגדת ביטחון-שוטף חדשה לגבול המזרחי כפי שהוחלט, ויוקמו 6 חטיבות חי"ר [2 כבדות ו-4 קלות] אשר יצורפו לאוגדות הקיימות כך שלצה"ל יהיו 12 אוגדות בכשירות גבוהה ובמוכנות גבוהה [6 אוגדות מרחביות, 2 אוגדות זירתיות ו-4 אוגדות הכרעה]. כל זאת תוך שימור התפיסה של אוגדות מרחביות, אוגדות זירתיות ואוגדות הכרעה.
3. צבא המילואים יוגדל ל-10% מהאוכלוסייה. יוגדל גם כוח המילואים של מג"ב שיועבר לתפעול המשטרה [כלקח של שומר-החומות]. פטור ממילואים לצעירים עד גיל 35 ינתן במשורה אך ורק על ידי דרג פיקודי בכיר בשל נסיבות רפואיות. משרתי מילואים פעילים שישרתו מעל 20 ימים בשנה - בדגש על לוחמים - יזכו להטבות בתחום הדיור, הארנונה,

- הנחות ברכישת רכב ובשירותים נוספים של המדינה (תוכנית נפרדת תוצג בנושא זה).
4. צבא הקבע יחזק באמצעות תמריצים משמעותיים לקצונה צעירה [מענקים, לימודים, תוכניות אטרקטיביות הכוללות שהייה בחו"ל] ונגדים בדגש על המערכים הטכנולוגיים הקיימים.
5. יוספו אלפי תקני קבע ראשוני לצורך השארת קצינים ונגדים מצטיינים במערכי החוד, בכדי למצות את הידע והמקצועיות שצברו לתקופות מוגבלות. תקנים אלו יאפשרו גם הקלה על אנשי המילואים.
6. יומש גיוון של כלל מערכי הצבא, בדגש על אמ"ן, בין השאר על ידי האצת העברת אמ"ן לנגב ורפורמה בבקו"ם.
7. תימשך ותועצם המגמה של פתיחת תפקידי הלחימה לנשים, בכלל המערכים.
8. כלל יכולות הסייבר ההתקפי של צה"ל יוטמעו תחת אמ"ן. יורחבו התוכניות הקדם צבאיות של גיוס למערכים אלו, בדגש על צעירים בפריפריה החברתית והגיאוגרפית.
9. שירות החובה לנשים ולגברים יעמוד על 32 חודשים למשך עשור - במקביל להגבלת מקבלי הפטור במגזר החרדי לאלפים בודדים בתהליך של חמש שנים לכל היותר.
10. מתווה השירות הישראלי ימומש כך שבתוך עשור רוב מוחלט של החרדים ואזרחי ישראל הערבים יקחו חלק במאמץ הלאומי. יוקם אגד חרדי שיאפשר לחרדים אדוקים השתלבות בצבא בתנאים מיוחדים במגוון יחידות תוך שמירה על אמונתם ועל אורחות חייהם.
11. רפורמת נפש אחת תורחב בדגש על תקנים וייעול הוועדות הרפואיות, כך שכל חייל שנפגע בגוף או בנפש יידע שיש לו גב מלא מהמדינה.

תיקצוב ופיקוח:

1. הצבת ההוצאה על הביטחון על לפחות 100 מיליארד ש"ח באופן קבוע לעשור הקרוב (עד 6% מהתמ"ג).
2. מאמץ להגדיל את הסיוע הביטחוני האמריקאי שישראל מקבלת בכפוף ל-MOU מ-2028. יש להגיע להסכמות מול הממשל באופן שבו תתחזק התעשייה הישראלית וגם האמריקאית.
3. הכפלה של הייצוא הביטחוני בתוך חמש שנים.
4. שיתוף פעולה עם מדינות האזור בתקציבי ההגנה והמודיעין (תצפיות, מכ"מים) ושיתוף פעולה עם מדינות מזרח הים התיכון בתחום החימושים וחומרי גלם קריטיים.
5. ועדת המשנה לתפיסת הביטחון ובניין הכוח – תקבל לידיה מדי שנה דו"ח מפורט של צה"ל אודות מצב ההתעצמות של אויבינו, והמענים בבניין הכוח של צה"ל מול היכולות (ולא רק מול כוונות).

1. שמירה על העליונות הביטחונית באזור בכל מחיר תוך שיקום והעצמה של הברית האסטרטגית הייחודית עם ארצות הברית.
2. הרחבה של הסכמי הנורמליזציה, חתימת הסכם עם סעודיה (שיכללו גם מימד ביטחוני) וכינון של ברית אמריקאית-ישראלית-ערבית אשר תבטיח יציבות מקסימלית במזרח התיכון בהתאם ליוזמת הנשיא טראמפ.
3. חתירה לשליפת לבנון וסוריה מהציר הרדיקלי לציר המתון, תוך ביסוס הקשר עם הכורדים והדרוזים בסוריה.
4. חיזוק שיתוף הפעולה עם ירדן ומצרים והעמקתו במישור הכלכלי, התעשייתי והאנרגטי.
5. שידרוג הסכמי הביטחון עם יוון וקפריסין וכינון ברית מזרח הים התיכון אשר תכלול שיתוף פעולה הגנתי וייצור ואיחסון של תחמושת.
6. הרחבת שיתוף הפעולה הביטחוני עם הודו ומדינות מזרח אסיה, על בסיס שת"פ תעשייתי, הרחקתן מהציר האיראני, וקידום טכנולוגיות הגנה משותפות על בסיס ניצול משאבי הידע של ישראל, ומשאבי כוח האדם וכושר הייצור של מדינות אלו.
7. שידרוג יכולותיו וסמכויותיו של מערך ההסברה הלאומי, והסדרת יחסי העבודה שלו ושל משרד החוץ כולל עם מערכות ביטחוניות אחרות (שב"כ, פקע"ר ומשרתת ישראל).
8. גיוס של צעירים מיהדות התפוצות למשימות הסברה במסגרת שירות לאומי ובהכוונת משרד החוץ והכנת כוח משימה למלחמה באנטישמיות בקמפוסים ובמוקדי השפעה אחרים, תוך התבססות גם על חיילים בודדים שהשתחררו וחזרו לארצות המוצא שלהם.
9. מערכה משפטית מול אויבינו – קידום של תביעות בבתי משפט בעולם ובטריבונלים בינלאומיים נגד ראשי המשטר האיראני ואירגוני הטרור – תוך שינוי הדיספלינות של המשפט הבינלאומי באופן שיותאם לא רק למדינות אלא גם לצבאות טרור.
10. מאמץ מדיני לייצוב היחסים עם טורקיה על בסיס אינטרסים ביטחוניים, דיפלומטיים וכלכליים.

תוכנית התייצבות בזירה הפלסטינית:

1. ההתקדמות בזירה האזורית, תנוצל גם לשינוי המצב בעזה וביהודה ושומרון.
2. בעזה, תוקם מינהלת בינלאומית בראשות ארה"ב ובשותפות עם מדינות ערב המתונות שתקבע מי יעמוד בראש השלטון האזרחי בעזה בעשור הקרוב. המנהלת תפעל רק בתחומים האזרחיים והמימון יותנה בכיפוף הרצועה ותהליך עמוק של דה-רדיקליזציה ברוח מתווה הנשיא טראמפ. ישראל תמשיך להיות אמונה ביטחונית על כל השטח.

3. התנאים ההכרחיים לשיקום עזה מלבד הסרת שלטון החמאס (מחבליו ימשיכו להירדף על ידי צה"ל) הינם: הפסקת ההסתה במערכת החינוך ותשלומים למחבלים, ושינוי ספרי הלימוד בנוגע ליחס לישראל במתכונת דומה לזו שנעשתה באיחוד האמירויות.
4. תוכנית ההגירה מרצון של הנשיא טראמפ תמשיך להיות מקודמת במקביל לכלל התהליכים - מי שיבקש לצאת יוכל לעשות זאת דרך מצרים, ירדן ונמל אשדוד. ישראל תפעל באופן יזום למצוא מדינות קולטות.
5. ביהודה ושומרון תפעל אותה המנהלת לקידום רפורמות שיגדעו את השחיתות ויחזקו את הכלכלה הפלסטינית, בכפוף לכך שלא תהיה פגיעה כלשהי בביטחון ישראל ובביטחונם של אזרחי ישראל.
6. ישראל תישם מדיניות תלוית-ביצועים: ככל שהפלסטינים יעמדו בתוכנית הדה רדקליזציה והפירוז כך יגדל שיתוף פעולה הכלכלי והאזרחי, וככל שהפלסטינים ילחמו בטרור בשטחם, יצמצמו הפעולות הביטחוניות של צה"ל בשטחי הרש"פ באיו"ש.
7. בכל מקום שבו יהיה טרור - ישראל תפעל.
8. ישראל תפעל בתקיפות כדי להבטיח את האינטרסים הלאומיים והביטחוניים שלה ובראשם, שליטה ביטחונית עליונה בכל השטח תוך חיזוק והרחבה של ההתיישבות החוקית. יעוגנו תשתיות תחבורה שיאפשרו לפלסטינים חופש תנועה וכלכלה ויעניקו לישראלים ביטחון ברוח תוכנית הנשיא טראמפ ("תוכנית המאה").
9. תונהג מדיניות אשר תגן על קיומה ועל ביטחונה של המדינה היהודית-דמוקרטית ותמנע היווצרות של מדינה דו-לאומית. כל זאת ברוח "תוכנית טראמפ" שכוללת עיצוב מחדש של המרחב, באופן שמתכתב המציאות בהווה, ולא עם חלומות העבר.
10. תוכנית ההתיישבות תוציא את ישראל ואת שכנותיה לעשור של עיצוב מחדש של המרחב באופן שיאפשר את כינונה של ברית-המתונים מול איראן ויתנה הזרמת כספים לפלסטינים בשינוי יסודי של האתוס הלאומי שלהם.
11. האינטרס גם של ישראל וגם של כל יידידותיה באזור הוא ממשל פלסטיני מתון, שנלחם בטרור, וחובר לציר המדינות היידידותיות לישראל.
12. לא תוקם מדינה פלסטינית אשר תאיים על ישראל ותאפשר חזרה על מתקפת הטרור הזדונית של ה-7 באוקטובר.

אנחנו מתחילים בעשור של התיישבות!

הסכמה לאומית

מדינת ישראל עברה שבע שנים מטלטלות שבהן הלכו אזרחיה חמש פעמים לקלפיות, גדל הקיטוב בין השבטים והמחנות, הוגשו נגד ראש הממשלה כתבי אישום, הוקמה ממשלה השבויה בידי קיצונים ונעשה ניסיון מסוכן לחולל מהפכה משטרית. גם מהצד השני, חלה הקצנה וממשלת השינוי שהיו לה כוונות טובות, גם היא העצימה את הקיטוב הפנימי. כתוצאה מהפילוג התרחש גם אסון חיצוני: הותקפנו על ידי אויבינו בשבע חזיתות וחוונו טראומה אנושית ולאומית שכמותה לא ידענו מאז השואה. כדי לצאת מהמיצר אל המרחב, ישראל נדרשת לעבור לעשור שבו היא תפעל על פי שלושה יסודות: **תוכנית, תקווה, תיקון**.

התוכנית הנדרשת היא תוכנית ההתעצמות שאותה הצגתי כאן בפירוט - מהרמה התפיסתית ועד להצעות מעשיות, כולל המשמעויות הכלכליות והחברתיות. כדי לממש את התוכנית הלאומית-ביטחונית החיונית הזאת יש צורך בהסכמה לאומית רחבה. כדי לעבור ממצב של פילוג ומשבר למצב של תקווה ותיקון, חובה עלינו להקים בהקדם ממשלת הסכמה לאומית. בממשלה יהיו לפחות 70 חברי כנסת והיא תפעל למען כל העם ולמען טובת המדינה. היא תעסוק בעיקר בקידום של 80% מהנושאים אשר 80% מהישראלים מסכימים עליהם. היא לא תפסח על האתגרים והקשיים שיש ביננו כחברה, אלא תמצא את הפתרונות הנכונים. היא תקיים מדיניות של הגינות והוגנות לאומית כלפי כל חלקי החברה, ותחזק במיוחד את המרחבים הקדמיים של מדינת ישראל. היא תוביל מדיניות כלכלית אחראית, תשקם את השירות הציבורי, תעגן מבנה חוקתי מוסכם ותחזיר את האמון של האזרחים בממשל. ממשלת ההסכמה והתיקון תחזיר אותנו אל מושכלת הסוד של מדינה יהודית, דמוקרטית, ליברלית, חזקה ומתקדמת.

הסכמות והתעצמות הן הדרך להחזיר את התקווה ולחולל את התיקון. רק ממשלה בלי קיצוניים, שתעבוד בעוצמה וביעילות - תקדם אותנו להשגת יעדינו וחזונם של הרצל, בן גוריון וז'בוטינסקי. רק ממשלת ההסכמות הלאומית אשר תממש את תוכנית ההתעצמות הלאומית, תאפשר לנו להתמודד עם האתגרים הניצבים בפנינו ותוביל אותנו לעתיד טוב ובטוח יותר.

אוקטובר 2025

כחול לבן.
בראשות בני גנץ

ישראל
מתעצמת
2025